Td 005_12

Σε μια ράχη ψηλά ξαπλωμένος
σε μια ράχη ψηλά ξαπλωμένος
στρατιώτης βαριά πληγωμένος
στρατιώτης βαριά πληγωμένος
δεν του δίνει κανένας νεράκι
δεν του δένει κανείς την πληγή
καταπίνει του πόνου φαρμάκι
και χορταίνει με χώμα απ’ τη γη.
Μια στιγμή και ο ήρωας πεθαίνει
μια στιγμή και όνειρο κοιμάται
τέτοια δόξα στέκει σα στεφάνι
με τέτοια δόξα καθείς ας πεθάνει.